

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Școlii de înot Nr. 8-10.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Aiurările căldurilor umede.

De atâta udătură
Dau concert în băutura
Gâștele și rațele
Ca s'au dus fânațele,
Și-s gunoi de-abinele
De râd chiar găinile,
Numai biete vacile
Triste stau saracile
Ca le-omoara grijile,
Grijile, ogrinjile.

Terminând poveștile
A deschis fereștile
De sub nouri soarele
Încalzind ogoarele
Și uscând câmpiile,
Ațâțând soțiile
Și populând băile
Cu toate potaile.

La Mare cucoanele
Iși prăjesc ciolanele
Și împanând plajile
Slabele și majile,
Babele, piftiile
Pornesc pescăriile
Și prind caracudele
Toate paparudele.

Arde iară soarele
De curg trotuarele,
Se 'nmulțesc cadânele,
Se imblățesc grânele,
Se uscă noroaiele,
Se 'nmulțesc gunoaiele,
Curg escrocheriile

Golind visteriile;
Din sudoarea banului
Dăm Dâmboviceanului
Astăzi toate daile
Spre ași face plăcerile.

Au umplut pădurile
Toate secăturile,
Iar cultul eroilor
E în grija foilor
Cari umplu coloanele,
Și 'ngrozesc cucoanele
Despre vitejile,
Despre mișeliile
Lui Tomescu și Muntean
Ori a altui lipovan.

Sbor automobilele
Mai în toate zilele
Ducând balabustele,
Aducând lacustele,
Iară limuzinele
Omorând gainele,
Urlând cu sirenele,
Prăfuind poenele,
Aduc toate fumurile,
Scârba și parfumurile.

S'au micit paraiele,
A 'necat șiroaiele,
Iar pe toate malurile
Au aruncat valurile
Viermi, gunoaie, reporteri,
Putregai și ieniceri,
Resturi grase din laturi
Și alte lăpadături.

Și s'au pornit basmele
S'au încins miasmele
Ca să înfrățască vara
Putregaiul cu morala
Iar fosforoscența lor
S'o dea hrana la popor.

Unde cânta broaștele
Azi își plimba moaștele
Pensionarii statului,
Robii aluatului,
Eroii răbdarilor
Și ai supararilor,
Ei își reduc chilele
Nemâncând cu zilele
Și admirând zarile
Bătucesc cărările,
Căci cu milioanele
Azi platim zorzoanele
Iar cu sinecurile
Ținem secăturile.

Arde strașnic soarele
Să svinte ogoarele,
Să bată poenile,
Uscând buruenile
De pe urma ploilor
Din ogorul foilor,
Sufletele să 'ncalzească,
Soacrele să le 'mblânzească,
Să dea inima și mila
Lui Ionel și lui Vintila
Iar din raza cea mai
Să le dea gând de... plăcere

Urzică Scandalografescu

De atâția ani mă cert furcă cu redactorul Calicului ca să mă lase să scriu un articol de fond. Dar înzadar, fiindcă el totdeauna mă întâmpina cu cuvintele «Ma nu fii prost!» Articoliile de fond pot trata orice materie, fiindcă tot fără fund rămân. Ce folos de cele mai sublime combinațiuni și idei desfășurate într'un articol de fond al unei reviste, dacă autorul lor, cetindu-le a doua zi, însuși va exclama; «Astfel de articol numai un nebun dela balamuc a putut să-l scrie.

În astan din mila lui Dumnezeu și a guvernului Brătianu, căzând sfântul I-lie dintre prasnicele sfinților și mai având și ghinionul să cadă Lunea, Calicul a rămas fără sfânt în calendar și fără puțința de a organiza, ca în alți ani, prasnica Calicilor, așa cum se cuvine, după rândulala lui Melchisedec.

Însă totuși nu s'a lăsat până când n'a aranjat măcar o cină pentru harnicii și neobosiții lui muncitori de redacție.

Prezidiul la această cină l'a avut cucoana Gurădulce, ca în toate casele, unde «Tapalaga lui Isaiia dănuțuște», — adică barbatul, — sta sub pantof. Este știut că unde femeia poartă regimul, acolo vorbăria e la ordinea zilei, mai ales ca doamna prezidentă avea de partea ei pe Vuța și pe Chiva.

S'a vorbit la această cină redacțională despre convenirile sociale atât de opticoase din anul acesta, de atacurile reformatoilor greco-luterano - catolico - iudei dela «Moara stricata», de armonia socială a Românilor din Sibiu, de falimentul nenăscutei gazete zilnice, de criza școalei de fete, de împuținarea domnișoarelor fără copii, de sarcina părintelui Nistor cu trecerea faraonilor peste mare, către cetatea Ierusalimului, de anumiți liberali din Ardeal, cari pentru franzela de toate zilele ar fi în stare să zică și către dracu: „Tatăl nostru», de viitorul canonic al Ovreilor din Blaj, de răspândirea broșurii «Ingră-

șarea porcilor» din partea părintelui Isaicu, de asigurarea capitalurilor Calicului în cazul unui bancrot de stat, de întrebarea ca ispravindu-se lumea mâne ce s'ar face visternicul Vintila cu opera sa de revalorizare, despre grijile financiare ale doctorului Beu, despre tăcerea soacrelor sub limba, despre împărțirea pământului, despre cei, cărora cu o mână de pământ galben din baile Abrudului le-ai astupat gura precum și despre alte multe.

În fine vorbăria s'a întors la jupânul pro domo și Dr. Amnar a scăpat chestiunea scoaterii Calicului în mai multe pagini și totodată a răspândirii lui în toată Europa și jur. Mie atunci de bucurie mi s'a umfiat inima cât o năporojnă dela parastasele maerenilor.

Popa Pupăza de bucurie că se mărește Calicul era gata să lovească pe Colac cu pipa în frunte, noroc însă că nu l'a ajuns. Marcu, la auzul acestei vești, a răgnit odată atât de tare încât mâța cucoanei Gurădulce, neștiind unde să se sue mai sus, a sarit oblu în capul lui Stan Vorbălunga.

În momentul acesta Calicul, umplându-și paharul cu șampanie non plus ultra din porumbelele Aciliului, șampanie trasa de pe drojdiile averescane din 1922, a zis: Fraților și tot atâția robi ai opiniei publice! Și eu mi-am spart, dela facere, capul abonenților de chestiunea măririi și înzestrării Calicului, dar am ajuns la convingerea că la noi, unde toți calicii pretind să-i susțină statul și statul însuși lucră la înmulțirea calicilor, scoaterea «Calicului» în for-

mat mai mare, nu s'ar deosebi intru nimic de a șaptea apă în chisalifa. Ne-ar îngropa cheltuelile hârtiei și ale tipografiei iar voi v'ați suge unghiile de-asupra groapei Calicului marit. Am ajuns ca țiganul care și-a vândut cioarecii, cămașa și surtucul ca să-și cumpere șerpar cu flori.

Eu mă mir cum Dr. Amnar și-a putut scăpara cremea înțelepciunii sale, ca să i se aprindă în creeri iasca mării Calicului.

Țineți minte ce va spun eu: Tot ziaristul să se întinda numai până acolo, până unde îi ajunge straiul abonenților. De aceia Calicul cunoscând, lungimea straiului abonenților săi plăttori, va rămânea aceea ce a fost. Sa trați fraților în rabdari!

Aici suindu-mi-se și mie șampania de Aciliu până deasupra urechilor, am zis: **Domnule Calic!**

Fié vola ta. Dar te rog să mă lași și pe mine să scriu un articol de fond.

Ce visezi tu iară? — Îmi zise Calicul. — Apa în piua mea, — până trăesc eu, — nu va pisa-o nimeni. Apoi nu scrie fiecare la rubrica sa articol de fond? Așa-i când se urcă urzica mai în sus de troaca porcilor. Vrea cu tot dinadinsul să i se vada obscurul de nume în pagina prima.

Am tăcut din gură, fiindcă băgasem de seamă că nici la Calicul șampania de Aciliu nu s'a pogorât în ghete.

Sus Marcule!

*Haida dina, dana, dana
Că s'a dus naibii pomana,
Episcopi nu se mai fac
Iar alegeri nici de leac,
Toate sunt în devaluare
Chiar si fata lelii Floare.*

*Burlacii bătrâni se 'nchină
Cu genunchi de gelatină
Iar prin astme și suspinuri
Dragostea o bagă 'n chinuri
Și pândesc la colț de stradă
După câte-un pic de pradă.*

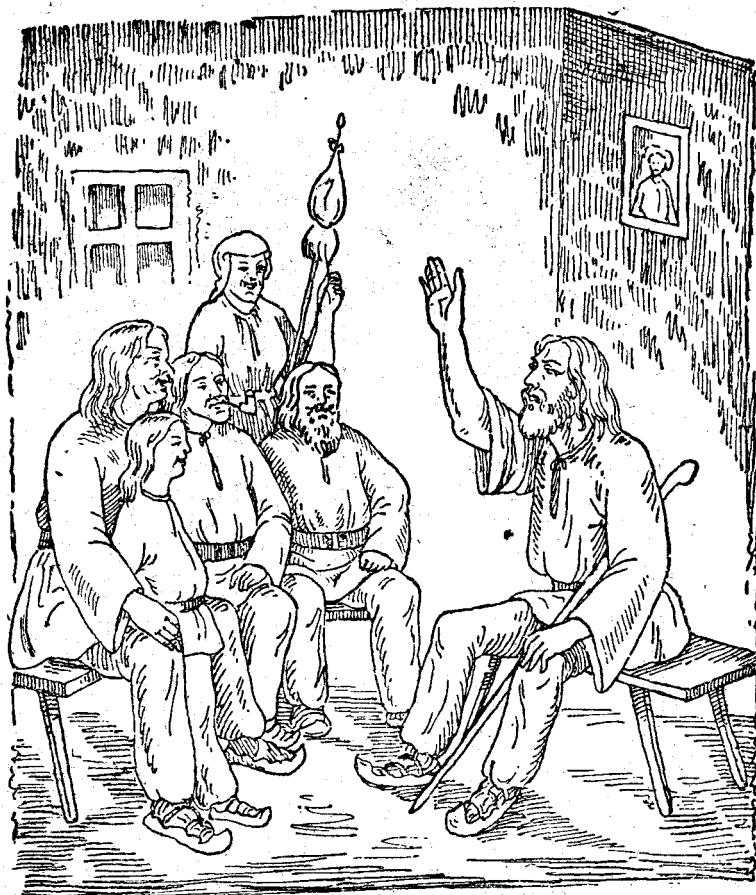
*De vor rezolva problema
Cu „Verein“, ca la Viena,
Să-i vezi atunci cum s'aruncă
Și la puică și la curcă,
C'or avea în buzunare
Toți „permis de acostare“.*

*La Ocna pe înserate
Vezi dame expropriate,
Sau când Cupidon e 'ngrevă,
In costum de semi-Evă
Tolănite stau pe plaje*

*Pline de lene și vraje
Ori ca modèle pozează
Sau se fotografiază.*

*Când s'ascunde ziua 'n
noapte
Pe sub arini auzi șoapte,
Zângănit de spadă tare
Și oftat de fată mare,
Căci azi nu-i ca alte dăți,
Fetele-s slabe cetăți,
Și pe poteci pe 'nserate
Toate cad asediate.*

*Petri și cu Prișcu azi
Intr'un auto-tramcar
Poartă lume peste lume
De-aici pân la Rășinar
Și te duce precum vrei
Doar cu cincisprezece Lei
Iar la șofer vin de-i dai
El te duce chiar și'n,.. Rai.
Nuștiu zău de mai există
Firmă așa altruistă.*

Stan Pătitul

Dacă chiar mă 'ntrebați, ce s'a întâmplat cu capra crâsnicului? — să vă povestesc:

Crâsnicul nostru, precum știți, are, sau mai bine zis avea o capra cât un țap. În anii trecuți, după-ce fata capra, putea suga doi inspectori de dare la ea, și tot mai rămânea lapte destul și pentru ied. Estant, după-ce a fatat capra, a stârpic, ca și casa alodială din Ilia, și iedul, ori prindea cu gura capra de fâțe, ori de coadă, era tot un deficit. Capra, văzând cu ochii, se usca pe picioare, și iedul, ca sa-i dea lapte umbra tot în jurul ei, ca și Vintilă, decând e ministru de finanțe, în jurul finanței internaționale. Cu'n cuvânt, capra și ied se aflau în ajunul cazii cu argăsala, gata a-și da carnea cânilor pomană.

Crâsnicul disperat trimite după moșa satului, care cum știți, cu descântăturile ei alungă strigoalele, și scoate și din coarnele dracului lapte. Moșa vine, se uita cu ochii ei cei chiori la capra, și deoache iedul, de se da tot de-a roata peste cap. Crâsnicul văzând trântelile iedului, de frica îngălbinește, înhoalță din ochi, și-n gura-i cascata, graiul i-se face cremene. — Prinde capra de coarne — îi zice baba satului, și nu-ți pese nimica, că iedul se da de-a roata! — Crâsnicul prinde capra cu amândouă mâinile de coarne; moșa ingenunchind, prinde cu unicul colț, ce mai avea în gura, capra de coadă, la capra începe ai curge laptele din uger părau, iedul o slăbește din roate și începe a suga. Atunci moșa

se scoala, ridică mâinile peste capra, înhoalță ochii către ceruri, bolborosește niște cuvinte neînțelese de ființa omenească, apoi zice către crâsnic: Sloboadă capra, și mâne o poți mulge!

Moșa își ia plata și se duce.

A doua zi, când se duce crâsnicul să mulga capra, o află întinsă lata, ca dada din cort pe scândura lata, și pe ied sărind, când peste capra, când cu toate picioarele peste ea, doar se va scula. Cu alte cuvinte, crâsnicul cu suștarul în mână, rămasese orfan de capra, și iedul orfan de lapte.

Necăjit până la disperățiune, crâsnicul chiama pe moșa satului și-i arată capra moartă. Moșa se mira de rezultatul descântăturilor ei, și zice: Asta de când sănt nu mi s'a întâmplat, și eu numai așa mi-o pot explica, că Sfântul Haralambie, când l'am rugat, ca să trimeată binecuvântarea sa, s'a greșit și în loc de a trimite binecuvântarea caprelor, a trimis binecuvântarea vacilor, ear' asta prea tare fiind, capra a trebuit să moară. Eu nu port deci nici o vină, adaose moșa!

Așa va fi, zise crâsnicul, contra voinței celor de sus nu ne putem pune, dar rău destul, dacă sub regimul lui Vintilă, chiar și cei din ceriuri, fac astfel de confuziuni!

Unui pseudotribun.

Zici că luminezi poporul?
Asta mutul să ți-o crează;
Când e putred chiar gunoiul
Din grămadă luminează.

Licuriciu.

Din blestemele Babei Hârca.

Să fii învățator naționalist, iar când nu ești acasă soția să primească vizita unui oficer ungar, precum și cadourile lui.

O țarancă să-ți spună în fața că soția ta nu valorează cu nici un gram mai mult decât amanta caporalului.

Să ai de soție fata unui preot, dar să recunoască că adevăratul ei tata e crâznicul.

Să te reîntorci dela metropolie sfântit de preot, dar nici după doi ani să nu-ți faci soția preuteasa.

Să arăți cu degetul pe soția ta celor doi prieteni cari stau la masă cu cuvințele: «Uite dracu».

Să ai o nevastă așa de vicleană, care să scuipe

după oameni, iar la juri și juninci să le tragă cu ochiu.

Soția să-ți călătorească incognito la Arad cu un junec, să aibe o camera deja angajată la Hotel și să se joare pe ochii ei că e inocentă, iar tu să o crezi.

Ca dascăl, să înveți copiii să strige toată ziua pe drum «Libă hea».

Să ai de nevastă o femeie harnică, care să acopere ferestrele — în loc de perdele — cu hârtie roșie.

Să te închipui luminător al poporului iar poporul să-ți scoată cu lopata pleava din creier.

Să visezi că ai strâns averile lui Iov și să te trezești strângându-ți gadinile de pe corp.

Calicul la Pui.

O serată Cabare

Tinerimea din Pui având darul transformator, a voit a transforma viața grea și plictisitoare de toate zilele, într-o serată plină de... „plictiseală”. Pentru a ajunge acest scop ideala tinerime în frunte cu conferansul, moncher Roth Itig Notansor, un fariseu foarte isteț, un calambur-giu, un neîntrecut necunosător în tot ce e artă, au ocupat toate sălile restaurantului „Cornul Vânătorilor” din loc, unde în 19 crt. s'au jucat câteva piese, dintre cari cele mai multe au fost predate în limba lui „Arpăcska”.

Toate astea ar mai fi me-s, însă după program a început să predomine o adevărată cackec-sie, așa că farmecul și iluziile frumoase cari au vrut să le procure, nu mai încăpeau în mica sală, rămăneau toate pe dinafară. Ba ceva mai mult, la ivirea zorilor, formindu-se o societate hig-life, s'a produs și un incendiu (notez serata a fost pentru ajutoarea celor incendiați) și anume; sârmanul păpușar Halmăghilă, bun român, fiind calamitos, a încasat câteva părechi de palme dela „ciclopici” cetățean român „Urez”, alias Kăsa. Halmăghilă nevoind a rămânea dator acestui unguraș, i-a frimis secundanții dimineața. Care va învinge o să vedem.

Sperăm însă la tot cazul că Holmgăhilă își va achita datoria față de creditorul său.

Aventură galantă.

Pe o bancă pe alee
Dinu vede o femeie,
Cu ochi mari, cu gură mică
La trupșor cam subțirică.

Și în grabă atunci lui Dinu
Ii veni pe loc suspiniu,
Iar de dragostea subită
Nu putu să mai inghită.

Dinu pleacă pe cărare
Gata de recomandare;
El: „Sunt Dinu Cozondroace”.
Dar ea (rece): „Ce-arc-a face”.

FRON.

Din snoavele lui Cebeurlea.

Intre un infirmier
și-un Colonel.

În infirmeria unui Regiment, colonelul Totârlisache, găsind un soldat bolnav în pat, s'adrează infirmierului:

— Da ce are soldatul ăsta?

— E bolnav rău, domnule colonel, are 40 de grade!

— Ce bolnav, mă? Să-l dai afară din infirmerie. Înțeleg să aibă 50—60 de grade, da așa...

Infirmierul: — Dle colonel, la 42 de grade moare omu'!

Colonelul, crezând c'a nimerit-o: — Am vrut să zic 14—15, mă!

La un cor.

Aceiaș colonel, la un cor, văzând un elev cântând singur, s'adrează profesorului de muzică vocală:

— Da elevul ăla de ce cântă singur?

— E solo, domnule colonel...

Colonelul: — Solo, solo. da' de ce nu cântă toți?

Colonelul Utcupariu și potcovarul italian al Reg.

Jart! Jart! două perechi de palme. — Mi-ai mâncat sufletu cu-atâtea caiele, fir'ai ai dracului de italian... Și făcându-i socoteala: 12 caiele, de cal, pentru 400 de cai câți are Regimentul, face 4800... De ce-mi ceri 10.000?

Italianul, foarte calm: Ama domnu colonel, caii dela Regimentu' Dumneavoastră au patru picioare nu două!...

Colonelul, din greșală, făcuse socoteala caielor pe două picioare de cal!

— Ține 5 lei bacșiș, s'adrează el italianului, și, rămas singur, îi trage-o 'njurătură canzonă!

Locotenentul mucalit.

Venea lanoș de la piață, supărat că n'avusese parale să cumpere un porc mare și frumos...

Cum venea cu ochii 'n jos, se întâlnește bot în bot cu locotenentul Oprea, un mucalit și jumătate...

— Bună dimineața, domnule locotenent, îl salută respectuos Ungurul, ridicând ochii.

— Mă lanoș, mă, ce ești așa supărat? Ai luat pisica de coadă? Era refrenul obișnuit cu care locotenentul răspundea salutului lui lanoș de câteori se 'ntâlneau dimineața, ofițerul ducându-se la cazarmă, Ungurul venind din piață. Erau prieteni, și Oprea își putea permite să-l întrebe în felul cum îl întreba, dac'a băut ceva de dimineață; mânca la restaurantul Ungurului și-i știa obiceiul. Nicoreștii erau aproape, vinul era bun... Și nici lanoș nu se supăra, căci se obișnuise cu răspunsul zilnic al locotenentului. —

De data asta, nu dăduse însă nici-un răspuns lui Oprea.

Gândul lui era mereu la porc' din piață!...

— Mò, lanoș ești supărat? Ai luat pisica la codă? — Il întreabă iar locotenentul văzându-l mahmur.

Iar ungurul c'un aer de năivitate:

— Pòcat, zău, domnule locotenent, că n'am avut pòrale, că am văzut la piață azi dimineața un pòrche nò chit Dumneata de mare!...

— !?...

O socoteală 'nainte de masă.

— A venit maistoru', dle colonel! — avizează ordonanța pe stăpănu-său abia venit acasă pe seară de la cazarmă.

— Ce maistor?

— Maistoru' care-a scos pri-vățile astăzi. Cere banii.

— Câte butoaie a scos?

— Cinci, domnuie colonel.

— Spune-i să între.

În fața colonelului:

— Ce-ți datorez, meștere?

— Apoi pentru 6 butoaie a 5 lei butoiu', face tocmai 30 de lei, domnule colonel...

— Cât?

— 30 de lei...

— 30 de lei pentru 6 butoaie, da; însă ai scos numai 5...

— Ba sunt 6, domnule colonel, aveți greșală.

— Ordonanța mi-a spus că le-a numărat și nu sunt mai mult de cinci.

— Ba sunt șase.

— Ba sunt cinci.

— N'a numărat ordonanța bine.

— Nu știu, eu îți plătesc pe ce-mi spune ordonanța. Și sculându-se să se ducă la masă;

— Ține 25 de lei și lasă-mă 'n pace, că n'am timp acū de vorbă.

Maistorul în momentul plecării, luând banii:

— Păcat pentru mine domnule colonel, să-mi mâncați un butoiu!

Știrile săptămânei

— prin fir fără drot —

Consiliul de miniștri într'o ședință la o berărie, a hotărât libertatea fabricării pâinii, adică tot omul care are cuptor de pâine și are din ce, poate să-și facă pâine câtă vrea, cum vrea și când vrea.

Bandiții Tomescu și Munteanu au dispărut din fața prietenilor cari îi caută cu lumânarea. Se crede că, sau au intrat în pământ s'au s'au ridicat în aer.

Escrocul Dâmbovicianu a evadat. Autoritățile au declarat oficios, că respectivul a luat-o la picior, pentru că nu și-a făcut suma și îi era teamă, că rămâne fără pensie după ce va eși din închisoare.

Guvernul bolșevic a adus o lege prin care se fixează orele de somn pentru fiecare om din țara lui. În București s'a răspândit șvonul, că unii dintre politicienii noștri se vor duce să petreacă vacanța în Rus'ia.

În săptămâna trecută a fost o zi, când trenurile au făiat un singur om. Cei de sus au orânduit o cercetare.

Banditul Tomescu a împușcat mai mulți jandarmi, cari să mă-

nau cu el, ca aceștia să nu se bucure de faima și renumele lui pe nedreptul.

S'a hotărât și la noi în țară dreptul femeilor de a se face avocați. Aceasta e singura slujbă potrivită pentru femei. Pot vorbi cât de mult și numa, în vânt. În schimb toți bărbații vor fi obligați a merge la un curs ca să învețe gătitul mâncărilor și scăldatul copiilor.

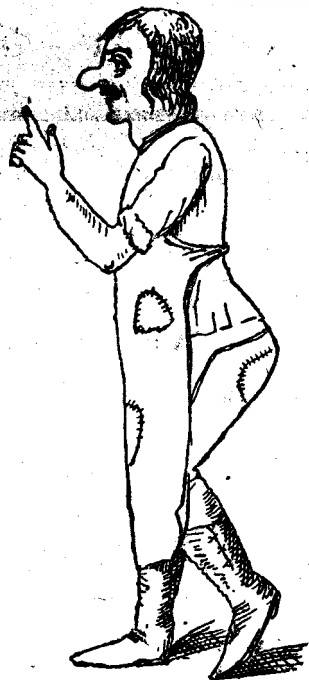
La ora de religie

Catichetul: Să-mi spui tu Tănase, câte lucruri să cer la Taina botezului?

Elevul: Trei.

Catichetul: Iar nu știi nimica măgarule. La taina botezului să recer numai două lucruri: apa și darul lui Dumnezeu.

Elevul: Da copilul nu trebuie?

Să luăm aminte!

Hoțul devine cinstit când ajunge în pușcărie.

Când constăți că cineva este prost nu divulga taina aceasta, că poți avea neplăceri.

Volajul de plăcere își pierde dreptul la acest nume când pleci cu so-

ția. Când ai plecat cu soacra în volaj, atunci devine volaj de plăcere către... iad,

Fetele se cutremură când aud de primejdie iar când o văd venind nu nu zic nimica.

Frecăței

(cu lapte și fără lapte)

*Te-ai făcut antisemit
Și paralele-au venit
Acum scoți pe veresie
Semiți din semidoctie.*

*Satu 'ntreg zici că te-aclamă
Și înjuri ca prins de drați
Satul cred că e cu tine
Dar cu oamenii ce faci?*

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos. —

Se juca în teatru o plesă modernă. Sala era arhiplină de fetițe de liceu, de băieți mari și mici, ba unele mame dornice să le dea fetițelor lor o creștere mai democratică au adus și pe cele din clasele primare.

Pe scenă apăruse eroii piesei: doi îndrăgostiți, cari epuizaseră toate cuvintele de dragoste din dicționarul Afroditei. Fetițele de liceu zâmbeau semnificativ către liceeni iar aceștia făceau zâmbre. După o scenă fulminată de dragoste, cei doi eroi prinși în beția amorului, trec în odaia din planul al doilea.

O fetiță de vr'o 6 ani care urmărise cu atenție acțiunea, întreabă intrigată pe maică-sa:

— Acum ce fac acolo mami-ficule??

Știri telegrafice

Agentia: Tepeleș
aduse în cărcă de „Calicul”.

Avrig Patrioții cari au evacuat astătoamnă o săsoaică ca să facă loc în local elevilor școalei normale, în anul acesta și-au schimbat conduita. Din patrioți și dușmani au devenit prieteni și internaționali. Casa săsoaicei s'a

transformat în oficiu poștal pentru românii, cari iubesc săsoici și săsoaicele cari iubesc români, iar patroana râde în pumni, pentru că cei cari au evacuat-o mai eri alaltăeri, azi îi fac frumosul. Așa sunt românașii noștri, arde focu 'n paie ude.”

Racovița Credincioșii uniți au făcut planul să treacă valea în tabăra ortodoxă. Părintele, acționar al papet dela Roma, să face foc și pată ca să-și mențină turma. A declarat în public, că chiar dacă vor trece credincioșii lui, cu biserică cu tot, el nu dă cheia dela ușa bisericii și nici funia de care se trag clopotele.

Avrig. În săptămânile trecute s'a făcut încă un parastas cu doi poji, mulți credincioși și foarte mulți Dzei, pentru trecerea la cele eterne a consumului din localitate. Pe fteertatul l-l deplâng acționarii rămași fără parale, și membrii diurniști, cari până era smântână în oală, s'au lins pe buze, iar acum după ce au înghițit și oala se scutură de răspundere și lasă pe ceilalți liniștiți și în pace să fluere a pagubă.

Bradu. În ziua de 11 lunie învățătorul Urs din lipsă de altă ocupație când venea dela Sibliu, s'a aruncat ca un lup asupra unor corturari, Danciu cel mare și Aurel invalidul, amândoi săteni cu el, au voit să-i lege și poate să-i învețe și carte. Nui a putut lega în schimb i-a ajuns în fugă, și i-au snopit în bătai până la primărie, unde țiganiți au fost scoși în stradă, unde întâmplarea face ca în ajutorul țiganilor să vină o țigancă, care cu cisma din picior a lovit pe dascălul Urs în cap încât i-a sărit pălăria de un kilometru. Asta a fost norocul țiganilor și cu această reprezentatia s a terminat. Țiganiți nici azi nu știu de ce au trebuit să joace cum le fluera Ursul, când tre uia să fie tocmai de-an 'ntoarșele.

Dobra. Fabrica de troace, lopeți fusă etc., din Satul nou; a donat primului ei director Xenea — după nouă luni de ghestiune, — o roabă cu cobără.

Buriuc. Un individ pleacă la băi fiind în suferință de mult timp dela umeri în sus, dar peste două zile se reîntoarce, căci își uitase să spună nevastei să nu mal scuipe după oamenii ce trec pe drum și să pună lăcat — pe gu a copiilor.

„CASSA DE PĂSTRARE“

instituit de credit și economii Săliște. Suc. Miercurea, Orlat și Sebeșul sașesc.

Buzdughină & Stanciu

atelier mecanic

Sibiu Str. Dorobanților (Lungă) 34

Nicolae Bloțiu

sculptor și pietrar

Șăliște, Str. București 980.

Popa & Lupas

croitorie de dame și domni

Sibiu

Strada Regina Maria 36.

Marele Magazin Românesc

ILIE FLOAȘIU — Sibiu

vinde en-gros și en-detail tot felul de mărfuri de manufactură și băcănie.

„VINICULTURA“

prima societate română pe acții pentru comerțul de vinuri, beuturi spirituoase și derivate s. p. a.

SIBIU, Str. Rotarilor Nr. 25.

NICOLAE MĂGEANU

magazin cu chimire, hamuri, sandale, opinci și articole de harnașament.

PITEȘTI, STR. TEIULEANU

Furnizorul Curții Regale
Marea casă de blănărie

ILIE STEFLEA

Sibiu, Str. Regina Maria 28
(casa proprie)

Croitoria modernă de domni

Em. Băncilă

Sibiu Strada Poskoen Nr. 15.

Magazin de cereale

D. ROȘCA

SĂLIȘTE, Strada I. Maxim

Atelier de pictură modernă

NICOLAE TĂLMĂCEAN

Sibiu, Str. Mitropoliei 30.

Magazinul

LUCA P. NICULESCU

Casă românească de încredere.

Sucursala **SIBIU.**

Strada Regina Maria Nr. 7

CINEMATOGRAFUL „APOLLO“

rulează seară de seară cele

mai interesante filme

Sibiu, Piața Unirii.

„TIPOGRAFIA**SĂTEANULUI“****SIBIU**

Str. Școalei de înot 10

este complet asortată cu mașini și litere moderne. Primește spre executare orice lucrări tipografice, ca: ziare, broșuri, tabele, diferite imprimări administrative, școlare și pentru birouri, necroloage, bilete de cununii, de logodnă, de vizită, etichete, note și facturi pentru domni comercianți etc. etc.

Compactorie și agenția fabricii de stampile

Orice comandă se execută prompt.

S'A DESCHIS!

LIBRĂRIA SĂTEANULUI

n Str. Pintenului Nr. 1 (vis-a-vis de liceul „Gh. Lazăr“).

fiind complet asortată cu cărți de școală pentru cursurile primare și secundare, cu revizite școlare și articole de birou, precum și cu ultimele noutăți literare. — Cărți de rugăciuni și diferite cărți pentru popor. Toate articolele de papetărie se vor găsi la „**Librăria Săteanului**“. Secție specială pentru noutățile literaturii franceze și pentru diferitele reviste literare și de specialitate.

Vânzare „En-gros“ și în Detail.

Vechea clientelă a librăriei este rugată pentru tot sprijinul!